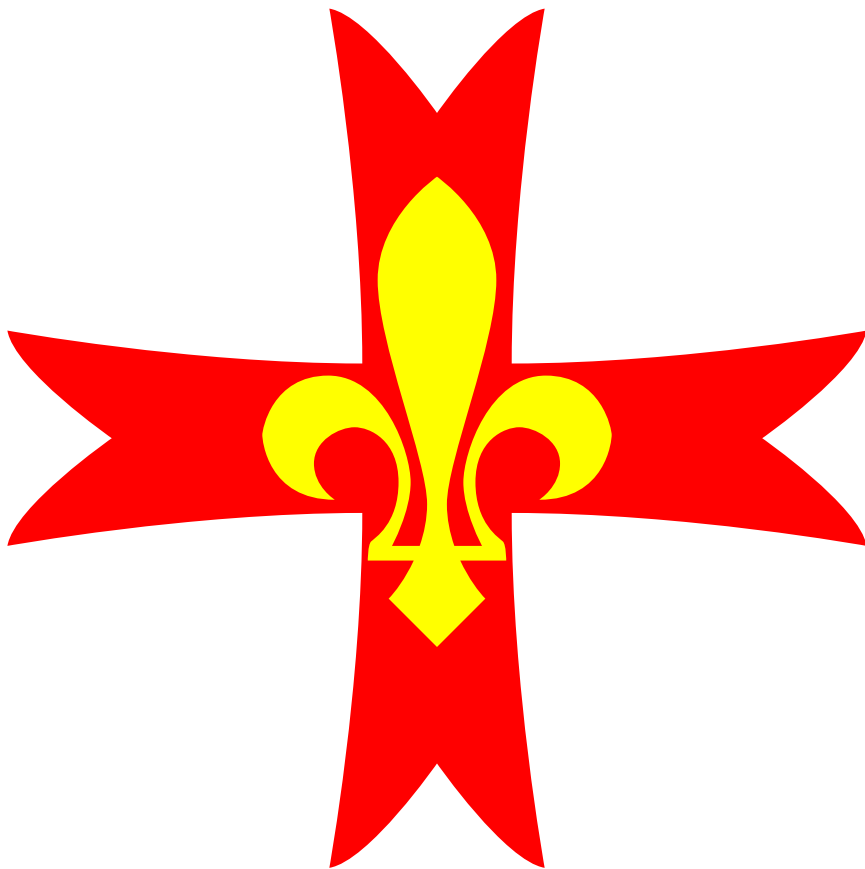

MISSALE

Union Internationale des Guides et Scouts d'Europe

© *www.romanliturgy.org, 2018: for the concept of booklets*
© *apud Administrationem Patrimonii Sedis Apostolicæ in Civitate
Vaticana, 2002: pro textibus lingua latina*

Ritus initiales

Populo congregato, sacerdos cum ministris ad altare accedit, dum cantus ad introitus peragitur.

Ant. ad introitum: Die 29 ianuarii p. 23. Die 30 ianuarii p. 25. Die 31 ianuarii p. 29.

Cum ad altare pervenerit, facta cum ministris profunda inclinatione, osculo altare veneratur et, pro opportunitate, crucem et altare incensat. Postea cum ministris sedem petit.

Cantu ad introitum absoluto, sacerdos et fideles, stantes, signant se signo crucis, dum sacerdos, ad populum conversus, dicit:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Populus respondet:

Amen.

Deinde sacerdos, manus extendens, populum salutat, dicens:

Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et cáritas Dei, et comunicátio Sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis.

Vel:

Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino Iesu Christo.

Vel:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spírítu tuo.

Episcopus, loco Dóminus vobíscum, in hac prima salutatione dicit.

Pax vobis.

Sacerdos, vel diaconus vel alius minister, potest brevissimis verbis introducere fideles in Missam diei.

Deinde sequitur actus pænitentialis ad quem sacerdos fideles invitat, dicens:

Fratres, agnoscámus peccáta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.

Fit brevis pausa silentii. Postea omnes simul formulam confessionis generalis perficiunt:

Confíteor Deo omnipoténti et vobis, fratres,
quia peccávi nimis

cogitatióne, verbo, ópere et omissióne:

et, percutientes sibi pectus, dicunt:

mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Deinde prosequuntur:

Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem,
omnes Angelos et Sanctos,
et vos, fratres, oráre pro me
ad Dóminum Deum nostrum.

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátur nostri omnípotens Deus
et, dimíssis peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætérnam.

Populus respondet:

Amen.

Vel:

Sacerdos fideles invitát ad actum pænitentialem:

Fratres, agnoscámus peccáta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.

Fit brevis pausa silentii.

Postea sacerdos dicit:

Miserére nostri, Dómine.

Populus respondet:

Quia peccávimus tibi.

Sacerdos:

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

Populus:

Et salutáre tuum da nobis.

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátur nostri omnípotens Deus
et, dimíssis peccátis nostris,

perdúcat nos ad vitam ætérnam.

Populus respondet:

Amen.

Vel:

Sacerdos fideles invitát ad actum pænitentialem:

Fratres, agnoscámus peccáta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.

Fit brevis pausa silentii.

Postea sacerdos, vel diaconus, vel alius minister, sequentes, vel alias, invocationes
cum Kýrie, eléison profert:

Qui missus es sanáre contrítos corde: Kýrie, eléison.

Populus respondet:

Kýrie, eléison.

Sacerdos:

Qui peccatóres vocáre venísti: Christe, eléison.

Populus:

Christe, eléison.

Sacerdos:

Qui ad dexteram Patris sedes, ad interpellándum pro nobis:
Kýrie, eléison.

Populus:

Kýrie, eléison.

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátur nostri omnípotens Deus
et, dimíssis peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætérnam.

Populus respondet:

Amen.

A DIE 29 IANUARIII ANNO 2018

Sequuntur invocationes Kýrie, eléison, nisi iam præcesserint in aliqua formula actus pænientialis.

℣. Kýrie, eléison.

℞. Kýrie, eléison.

℣. Christe, eléison.

℞. Christe, eléison.

℣. Kýrie, eléison.

℞. Kýrie, eléison.

Quo hymno expleto, sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatium in silentio orant.

Oratio collecta: Die 29 ianuarii p. 23. Die 30 ianuarii p. 25. Die 31 ianuarii p. 27.

Tunc sacerdos, manibus extensis, dicit collectam; qua expleta, populus acclamat:

Amen.

Liturgia verbi

Deinde lector ad ambonem pergit, et legit primam lectionem, quam omnes sedentes auscultant.

Ad finem lectionis significandam, lector acclamat:

Verbum Dómini.

Omnes respondent:

Deo grátias.

Psalmista, seu cantor, psalmum cantat vel dicit, populo responsum proferente.

Postea, si habenda sit secunda lectio, lector eam ex ambone legit, ut supra.

Ad finem lectionis significandam, lector acclamat:

Verbum Dómini.

Omnes respondent:

Deo grátias.

Sequitur Allelúia, vel alter cantus a rubricis statutus, prouti tempus liturgicum postulat.

Interim sacerdos incensum, si adhibetur, imponit. Postea diaconus, Evangelium prolaturus, ante sacerdotem profunde inclinatus, benedictionem petit, submissa voce dicens:

Iube, domne, benedícere.

Sacerdos submissa voce dicit:

Dóminus sit in corde tuo et in lábiis tuis,
ut digne et competénter annúnties Evangélium suum:
in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti.

Diaconus signat se signo crucis et respondet:

Amen.

Si vero non adest diaconus, sacerdos ante altare inclinatus secreto dicit:

Munda cor meum ac lábia mea, omnípotens Deus,
ut sanctum Evangélium tuum digne váleam nuntiáre.

Postea diaconus, vel sacerdos, ad ambonem pergit, ministris pro opportunitate cum incenso et cereis eum comitantibus, et dicit:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum Spíritu tuo.

Diaconus, vel sacerdos:

Lectio sancti Evangélii secundum N.

et interim signat et seipsum in fronte, ore et pectore.

Populus acclamat:

Glória tibi, Dómine.

Deinde diaconus, vel sacerdos, librum, si incensum adhibetur, thurificat, et Evangelium proclamat.

Expleto Evangelio, diaconus, vel sacerdos, acclamat:

Verbum Dómini.

Omnes respondent:

Laus tibi, Christe.

Deinde librum osculatur dicens secreto:

Per evangélica dicta deleántur nostra delícta.

Deinde fit homilia, quæ a sacerdote vel a diacono habenda est omnibus diebus dominicis et festis de præcepto; aliis diebus commendatur.

Deinde fit oratio universalis, seu oratio fidelium.

Liturgia eucharistica

His absolutis, incipit cantus ad offertorium. Interim ministri corporale, purificatorium, calicem, pallam et missale super altare collocant.

Expedit ut fideles participationem suam oblatione manifestent, afferendo sive panem et vinum ad Eucharistiæ celebrationem, sive alia dona, quibus necessitatibus Ecclesiæ et pauperum subveniatur.

Sacerdos, stans ad altare, accipit patenam cum pane, eamque ambabus manibus aliquantulum elevatam super altare tenet, submissa voce dicens:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépmus panem,
quem tibi offérimus,
fructum terræ et óperis mánuum hóminum:
ex quo nobis fiet panis vitæ.

Deinde deponit patenam cum pane super corporale.

Si vero cantus ad offertorium non peragitur, sacerdoti licet hæc verba elata voce proferre; in fine populus acclamare potest:

Benedíctus Deus in sæcula.

Diaconus, vel sacerdos, infundit vinum et parum aquæ in calicem, dicens secreto:

Per huius aquæ et vini mystérium
eius efficiámur divinitátis consórtes,
qui humanitátis nostræ fieri dignátus est párticeps.

Postea sacerdos accipit calicem, eumque ambabus manibus aliquantulum elevatum super altare tenet, submissa voce dicens:

Benedíctus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largitáte accépmus vinum,
quod tibi offérimus,
fructum vitis et óperis mánuum hóminum,
ex quo nobis fiet potus spiritalis.

Deinde calicem super corporale deponit.

Si vero cantus ad offertorium non peragitur, sacerdoti licet hæc verba elata voce proferre; in fine populus acclamare potest:

Benedíctus Deus in sæcula.

Postea sacerdos, *profunde inclinatus, dicit secreto:*

In spírítu humilitátis et in ánimo contríto
suscipiámur a te, Dómine;
et sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie.
ut pláceat tibi, Dómine Deus.

Et, pro opportunitate, incensat oblata, crucem et altare. Postea vero diaconus vel alius minister incensat sacerdotem et populum.

Deinde sacerdos, *stans ad latus altaris, lavat manus, dicens secreto:*

Lava me, Dómine, ab iniquitáte mea,
et a peccáto meo munda me.

Stans postea in medio altaris, versus ad populum, extendens et iungens manus, dicit:

Oráte, fratres:
ut meum ac vestrum sacrificium
acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Populus surgit et respondet:

Suscípiat Dóminus sacrificium de mánibus tuis
ad laudem et glóriam nóminis sui,
ad utilitátem quoque nostram
totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.

Deinde sacerdos, manibus extensis, dicit orationem super oblata.

Oratio super oblata: Die 29 ianuarii p. 23. Die 30 ianuarii p. 25. Die 31 ianuarii p. 29.

Qua conclusa, populus acclamat:

Amen.

PREX EUCHARISTICA

Tunc sacerdos incipit Precem eucharisticam.

Manus extendens, dicit:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet

Et cum spírítu tuo.

Sacerdos, manus elevans, prosequitur:

Sursum corda.

Populus:

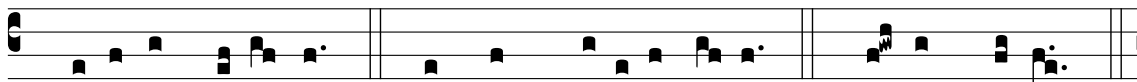
Habémus ad Dóminum.

Sacerdos, manibus extensis, subdit:

Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Populus:

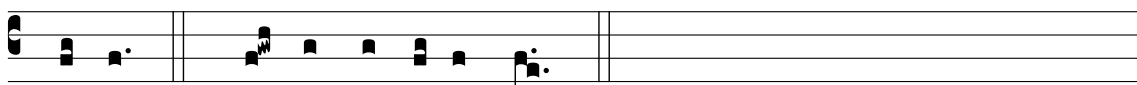
Dignum et iustum est.

V. Dómi-nus vo-bí-scum. R̄. Et cum spí-ri-tu tu- o V. Sur-sum corda.

R̄. Ha-bé-mus ad Dómi-num. V. Grá-ti-as a-gá-mus Dómi-no De- o

nostro. R̄. Di-gnum et iustum est.

Præfatio: Die 29 ianuarii p. 24. Die 30 ianuarii p. 25.

Sacerdos proceditur præfationem, manibus extensis.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:

Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quia sic tríbuis Ecclésiám tuam sancti **N.** festivitáte gaudére,
ut eam exémplo piæ conversatiónis corróbores,
verbo prædicatiónis erúdias,
gratáque tibi supplicatióne tueáris.

Et ídeo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:

In fine autem præfationis iungit manus et, una cum populo, ipsam præfationem concludit, cantans vel clara voce dicens:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosáнна in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosáнна in excélsis.

PREX EUCHARISTICA I

seu Canon Romanus

Sacerdos, manibus extensis, dicit:

Te ígitur, clementíssime Pater,
per Iesum Christum, Fílium tuum, Dóminum nostrum,
súpplíces rogámus ac pétimus,

iungit manus et dixit:

uti accépta hábeas

signat semel super panem et calicem simul, dicens:

et benedícas ✠ hęc dona, hęc múnera,
hęc sancta sacrificía illibáta,

extensis manibus prosequitur:

in primis, quæ tibi offérimus
pro Ecclésia tua sancta cathólica:
quam pacificáre, custodíre, adunáre
et régere dignéris toto orbe terrárum:
una cum fámulo tuo Papa nostro **N.**

et Antístite nostro **N.**

et ómnibus orthodoxis atque cathólicæ et apostólicæ fídei cultóri-
bus.

Commemoratio pro vivis.

Meménto, Dómine, famulórum famularúmque tuarum **N.** et **N.**

Iungit manus et orat aliquantulum pro quibus orare intendit.

Deinde, manus extensis, prosequitur:

et ómnium circumstántium,
quórum tibi fides cógnita est et nota devótio,
pro quibus tibi offérimus:
vel qui tibi ófferunt hoc sacrificium laudis,
pro se suisque ómnibus:
pro redemptióne animárum suárum,
pro spe salútis et incolumitátis suæ:
tibíque reddunt vota sua
ætérno Deo, vivo et vero.

Infra Actionem

Communicántes,
et memóriam venerántes,
in primis gloriósæ semper Vírginis Mariæ,
Genetrícis Dei et Dómini nostri Iesu Christi:
†sed et beáti Ioseph, eiúsdem Vírginis Sponsi,
et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum,
Petri et Pauli, Andréæ,
(Iacóbi, Ioánnis,
Thomæ, Iacóbi, Philíppi,
Bartholomæi, Matthæi,
Simónis et Thaddæi:
Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti,
Cornélii, Cypriáni,
Lauréntii, Chrysógoni,
Ioánnis et Pauli,
Cosmæ et Damiáni)
et ómnium Sanctórum tuórum;
quórum méritis precibúsque concédas,
ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Manibus extensis, prosequitur:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ,
sed et cunctæ famíliæ tuæ,

quæsumus, Dómine, ut placátus accípias:
diésque nostros in tua pace dispónas,
atque ab æténa damnatióne nos éripi
et in electórum tuórum iúbeas grege numerári.

Iungit manus

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Tenens manus extensas super oblata, dicit:

Quam oblatióne tu, Deus, in ómnibus, quæsumus,
benedíctam, adscríptam, ratam,
rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris:
ut nobis Corpus et Sanguis fiat dilectíssimi Fílii tui,
Dómini nostri Iesu Christi.

Iungit manus.

In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur distincte et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.

Qui, prídie quam paterétur,

accepit panem,

eumque parum elevatum super altare tenens,

prosequitur:

accépit panem in sanctas ac venerábiles manus suas,

elevat oculos,

et elevátis óculis in cælum

ad te Deum Patrem suum omnipoténtem,

tibi grátias agens benedíxit,

fregit,

dedítque discípulis suis, dicens:

parum se inclinat

ACCÍPITE ET MANDUCÁTE EX HOC OMNES:
HOC EST ENIM CORPUS MEUM,
QUOD PRO VOBIS TRADÉTUR.

Hostiam consecratam ostendit populo, reponit super patenam, et genuflexus adorat.

Postea prosequitur:

Símili modo, postquam cenátum est,

accipit calicem,

eumque parum elevatum super altare tenens, prosequitur:

accípiens et hunc præclárum cálicem
in sanctas ac venerábiles manus suas,
item tibi grátias agens benedíxit,
dedítque discípulis suis, dicens:

parum se inclinat

ACCÍPITE ET BÍBITE EX EO OMNES:
HIC EST ENIM CALIX SÁNGUINIS MEI
NOVI ET ÆTÉRNAI TESTAMÉNTI,
QUI PRO VOBIS ET PRO MULTIS EFFUNDÉTUR
IN REMISSIÓNEM PECCATÓRUM.
HOC FÁCITE IN MEAM COMMÉMORATIÓNEM.

Calicem ostendit populo, deponit super patenam, et genuflexus adorat.

Deinde dicit:

Mystérium fidei.

Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectiÓnem confitémur, donec vénias.

M ysté-ri- um fí-de- i: vel Mysté-ri- um fí- de- i:
Mortem tu- am annunti- ámus Dó-mi- ne et tu- am re- surrecti- ó- nem confi- témur
do- nec vé- ni- as.

Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:

Unde et mémoires, Dómine,
nos servi tui,
sed et plebs tua sancta,
eiúsdem Christi, Fílii tui, Dómini nostri,
tam beátæ passiónis,
necnon et ab ínferis resurrectiόnis,
sed et in cælos gloriósæ ascensiόnis:
offérimus præcláræ maiestáti tuæ
de tuis donis ac datis
hóstiam puram,
hóstiam sanctam,
hóstiam immaculátam,
Panem sanctum vitæ æternæ
et Cálicem salútis perpétuæ.

Supra quæ propítio ac seréno vultu
respícere dignéris:
et accépta habére,
sícuti accépta habére dignátus es
múnera púeri tui iusti Abel,
et sacrificium Patriárchæ nostri Abrahæ,
et quod tibi óbtulit summus sacérdos tuus Melchisedech,
sanctum sacrificium, immaculátam hóstiam.

Inclinatus, iunctis manibus, prosequitur:

Súpplīces te rogámus, omnípotens Deus:
iube hæc perférri per manus sancti Angeli tui
in sublíme altáre tuum,
in conspéctu divínæ maiestátis tuæ;
ut, quotquot ex hac altáris participatióne
sacrosánctum Fílii tui Corpus et Sánguinem sumpsérimus,

erigit se atque seipsum signat, dicens:

omni benedictiόne cælésti et grátia repleámur.

Iungit manus.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Commemoratio pro defunctis.

Manibus extensis, dicit:

Meménto étiam, Dómine, famulórum famularúmque tuárum **N.** et **N.**,
qui nos præcessérunt cum signo fídei,
et dórmiunt in somno pacis.

Iungit manus et orat aliquantulum pro iis defunctis, pro quibus orare intendit.

Deinde, extensis manibus, prosequitur:

Ipsis, Dómine, et ómnibus in Christo quiescéntibus,
locum refrigerii, lucis et pacis,
ut indúlgeas, deprecámur.

Iungit manus.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Manu dextera percutit sibi pectus, dicens:

Nobis quoque peccatóribus fámulis tuis,

et extensis manibus prosequitur:

de multítudine miseratiónum tuárum sperántibus,
partem áliquam et societátem donáre dignéris
cum tuis sanctis Apóstolis et Martýribus:

cum Ioánnē, Stéphano,

Matthía, Bárnaba,

(Ignátio, Alexándro,

Marcellíno, Petro,

Felicitáte, Perpétua,

Agatha, Lúcia,

Agnéte, Cæcília, Anastásia)

et ómnibus Sanctis tuis:

intra quorum nos consórtium,

non æstimátor mériti, sed vénia,

quáesumus, largítor admítte.

Iungit manus

Per Christum Dóminum nostrum.

Et prosequitur:

Per quem hæc ómnia, Dómine,
semper bona creas, sanctíficas, vivíficas, benedícis,
et præstas nobis.

Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sæcula sæculórum.

Populus acclamat:

Amen.

RITUS COMMUNIONIS

Calice et patena depositis, sacerdos, iunctis manibus, dicit:

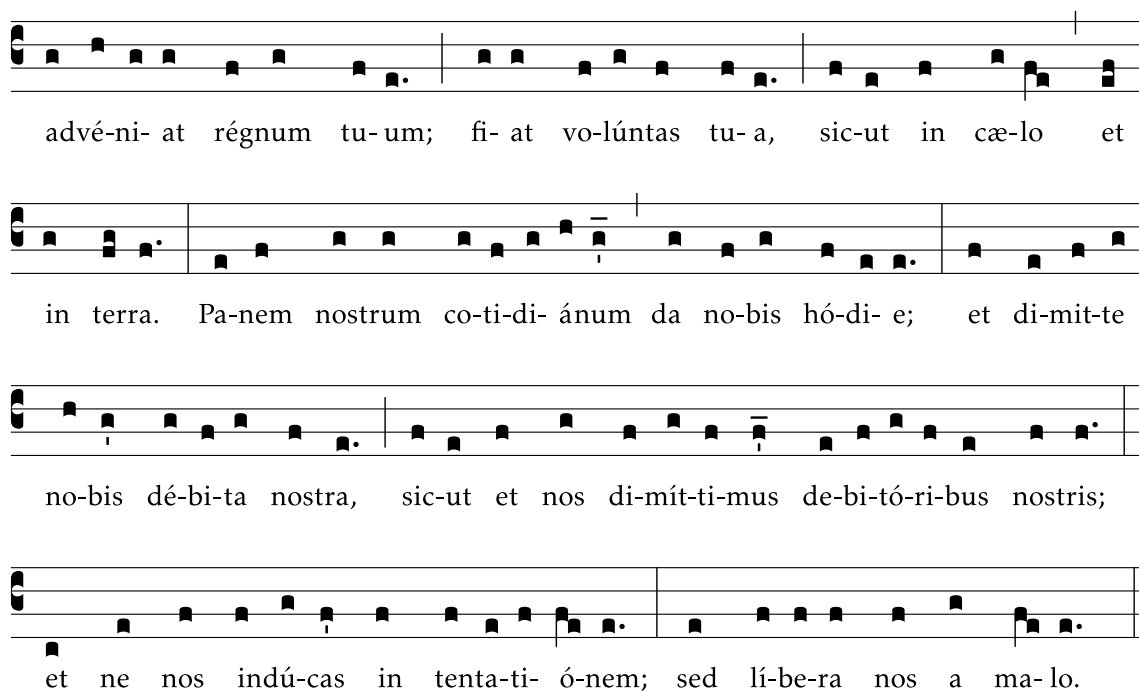
Præcéptis salutáribus móniti,
et divína institutióne formáti,
audémus dícere:

Extendit manus et, una cum populo, pergit:

Pater noster, qui es in cælis:
sanctificétur nomen tuum;
advéniat regnum tuum;
fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.
Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;
et dimítte nobis débita nostra,
sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris;
et ne nos indúcas in tentatiónem;
sed líbera nos a malo.

P
a-ter noster, qui es in cæ-lis: sancti-fi-cé-tur nomen tu-um;

USQUE AD DIEM 31 EIUSDEM MENSIS

advé-ni- at régnum tu-um; fi- at vo-lúntas tu- a, sic-ut in cæ-lo et
in terra. Pa-nem nostrum co-ti-di- ánum da no-bis hó-di- e; et di-mit-te
no-bis dé-bi-ta nostra, sic-ut et nos di-mít-ti-mus de-bi-tó-ri-bus nostris;
et ne nos indú-cas in tenta-ti- ó-nem; sed lí-be-ra nos a ma-lo.

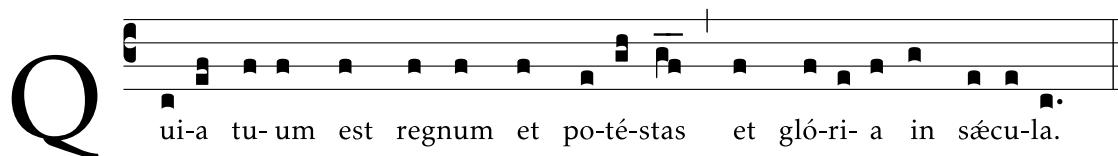
Manibus extensis, sacerdos solus prosequitur, dicens:

Líbera nos, quáesumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,
ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne secúri:
exspectántes beátam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.

Iungit manus.

Populus orationem concludit, acclamans:

Quia tuum est regnum,
et potéstas, et glória
in sácula.

Q ui-a tu-um est regnum et po-té-stas et gló-ri-a in sá-cu-la.

Deinde sacerdos, manibus extensis, clara voce dicit:

Dómine Iesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis:
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis:
ne respícias peccáta nostra,
sed fidem Ecclésiæ tuæ;
eámque secúndum voluntátem tuam
pacificáre et coadunáre digneris.

Iungit manus.

Qui vivis et regnas in sácula sæculórum.

Populus respondet:

Amen.

Sacerdos, ad populum conversus, extendens et iungens manus, subdit:

Pax Dómini sit semper vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spírítu tuo.

Deinde, pro opportunitate, diaconus, vel sacerdos, subiungit:

Offérte vobis pacem.

Et omnes, iuxta locorum consuetudines, pacem, communionem et caritatem sibi invicem significant. Sacerdos pacem dat diacono vel ministro.

Deinde accipit hostiam eamque super patenam frangit, et particulam immittit in calicem, dicens secreto:

Hæc commíxtio Córporis et Sánguinis Dómini nostri Iesu Christi fiat accipiéntibus nobis in vitam ætérrnam.

Interim cantatur vel dicitur:

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: dona nobis pacem.

Quod etiam pluries repeti potest, si fractio panis protrahitur. Ultima tamen vice dicitur: dona nobis pacem.

Sacerdos dicit secreto:

Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi,
qui ex voluntáte Patris,

cooperánte Spíritu Sancto,
per mortem tuam mundum vivificásti:
líbera me per hoc sacrosáncctum Corpus et Sánguinem tuum
ab ómnibus iniquitátibus meis et univérsis malis:
et fac me tuis semper inhærére mandátis,
et a te numquam separári permíttas.

Vel:

Percéptio Córporis et Sánguinis tui, Dómine Iesu Christe,
non mihi provéniat in iudícium et condemnatióem:
sed pro tua pietáte prosit mihi
ad tutaméntum mentis et córporis,
et ad medélam percipiéndam.

Sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam super patenam
tenens, versus ad populum, clara voce dicit:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.
Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

Et una cum populo semel subdit:

Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum,
sed tantum dic verbo
et sanábitur ánima mea.

Et sacerdos, versus ad altare, secreto dicit:

Corpus Christi custódiat me in vitam ætérrnam.

Et reverenter sumit Corpus Christi.

Ant. ad communionem: Die 29 ianuarii p. 24. Die 30 ianuarii p. 26. Die 31 ianuarii p. 29.

Deinde accipit calicem et secreto dicit:

Sanguis Christi custódiat me in vitam ætérrnam.

Et reverenter sumit Sanguinem Christi.

Postea accipit patenam vel pyxidem, accedit ad communicandos, et hostiam parum
elevatam unicuique eorum ostendit, dicens:

Corpus Christi.

Communicandus respondet:

Amen.

Et communicatur.

Eo modo agit et diaconus, si sacram Communionem distribuit.

Si adsint sub utraque specie communicandi, servetur ritus suo loco descripto.

Dum sacerdos sumit Corpus Christi, inchoatur cantus ad Communionem.

Distributione Communionis expleta, sacerdos vel diaconus purificat patenam super calicem et ipsum calicem.

Dum purificationem peragit, sacerdos dicit secreto:

Quod ore sumpsimus, Dómine, pura mente capiámus,
et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

Deinde, stans ad altare vel ad sedem, sacerdos versus ad populum, iunctis manibus, dicit:

Orémus.

Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatium in silentio orant, nisi silentium iam præcesserit. Deinde sacerdos, manibus extensis, dicit orationem post Communionem.

Oratio post communionem: Die 29 ianuarii p. 24. Die 30 ianuarii p. 26. Die 31 ianuarii p. 30.

Populus in fine acclamat:

Amen.

Ritus conclusionis

Sequuntur, si necessariae sint, breves annuntiationes ad populum.

Deinde fit dimissio. Sacerdos, versus ad populum, extendens manus, dicit:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spírítu tuo.

Sacerdos benedicit populum, dicens:

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spírítus Sanctus.

Populus respondet:

Amen.

In Missa pontificali celebrans accipit mitram et, extendens manus, dicit:

Dóminus vobíscum.

Omnes respondent:

Et cum spírítu tuo.

Celebrans dicit:

Sit nomen Dómini benedíctum.

Omnes respondent:

Ex hoc nunc et usque in sæculum.

Celebrans dicit:

Adiutórium nostrum in nómine Dómini.

Omnes respondent:

Qui fecit cælum et terram.

Tunc celebrans, accepto, si eo utitur, baculo, dicit:

Benedícat vos omnípotens Deus,

ter signum crucis super populum faciens, addit:

Pater, ✠ et Fílius, ✠ et Spírítus ✠ Sanctus.

A DIE 29 IANUARIII ANNO 2018

Omnes:

Amen.

Deinde diaconus, vel ipse sacerdos, manibus iunctis, ad populum versus dicit:

Ite, missa est.

Populus respondet:

Deo grátias.

Deinde sacerdos altare osculo de more veneratur, ut initio. Facta denique profunda inclinatione cum ministris, recedit.

Propria

Die 29 ianuarii

De Spiritu Sancto

ANT. AD INTROITUM

Cum vénerit Spíritus veritátis,
docébit vos omnem veritátem, dicit Dóminus.

ORATIO COLLECTA

Mentes nostras, quæsumus, Dómine,
Paráclitus qui a te procedit illúminet,
et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.
Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus,
per ómnia sæcula sæculórum. **R̄.** Amen.

Vel:

Deus, cui omne cor patet et omnis volúntas lóquitur,
et quem nullum latet secrétum,
purífica per infusióem Spíritus Sancti
cogitatiónes cordis nostri,
ut te perfécte dilígere, et digne laudáre mereámur.
Per Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum,
qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus,
per ómnia sæcula sæculórum. **R̄.** Amen.

ORATIO SUPER OBLATA

Inténde, quæsumus, Dómine, spiritálem hóstiam
altáribus tuis piæ devotiónis stúdio propósitam,
et da fámulis tuis spíritum rectum,
ut fides eórum hæc dona tibi concíliet,
et comméndet humílitas.
Per Christum, Dóminum nostrum. **R̄.** Amen.

PRÆFATIO

Vere dignum et iustum est, æquum et salutäre,
nos tibi semper et ubique grätias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Qui síngulis quibúsque tempóribus aptánda dispénsas,
mirísque modis Ecclésiæ tuæ gubernácula moderáris.
Virtúte enim Spíritus Sancti ita eam adiuváre non désinis,
ut súbdito tibi semper afféctu
nec in tribulatióne supplicáre defíciat,
nec inter gáudia grätias reférre desístat,
per Christum Dóminum nostrum.

Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confiténtes:

ANT. AD COMMUNIONEM

Spíritus qui a Patre procedit,
ille me clarificábit, dicit Dóminus.

ORATIO POST COMMUNIONEM

Dómine Deus noster,
qui nos vegetáre dignátus es cæléstibus aliméntis,
suavitátem Spíritus tui penetrálibus nostri cordis infúnde,
ut, quæ temporáli devotióne percépimus,
sempitérno múnere capiámus.
Per Christum, Dóminum nostrum. **R̄** Amen.

Die 30 ianuarii

De Sacratissimo Corde Iesu

ANT. AD INTROITUM

Cogitationes Cordis eius in generatione et generationem,
ut eruat a morte animas eorum et alat eos in fame.

ORATIO COLLECTA

Fac nos, Domine Deus, Cordis Filii tui virtutibus indui
et affectibus inflammari,
ut, eius imagini conformes effecti,
aeternae redemptionis mereamur esse participes.
Per Dominum nostrum Iesum Christum, Filium tuum,
qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti, Deus,
per omnia saecula saeculorum. *R.* Amen.

ORATIO SUPER OBLATA

Deus, Pater misericordiarum,
qui propter nimiam caritatem, qua dilexisti nos,
Unigenitum tuum nobis ineffabili bonitate donasti,
praesta, quaesumus, ut, cum ipso in unum consummati,
dignum tibi offeramus obsequium.
Per Christum, Dominum nostrum. *R.* Amen.

PRÆFATIO

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare,
nos tibi semper et ubique gratias agere:
Domine, sancte Pater, omnipotens aeternus Deus:
per Christum Dominum nostrum.

Qui, mira caritate, exaltatus in cruce,
pro nobis tradidit semetipsum,
atque de transfixo latere sanguinem fudit et aquam,
ex quo manarent Ecclesiae sacramenta,
ut omnes, ad Cor apertum Salvatoris attracti,
iugiter haurirent e fontibus salutis in gaudio.

Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicétes:

ANT. AD COMMUNIONEM

Dicit Dóminus:

Si quis sitit, véniat ad me et bibat.

Qui credit in me, flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ.

Vel:

Unus mílitum láncea latus eius apéruit,
et contínuo exívit sanguis et aqua.

ORATIO POST COMMUNIONEM

Tui sacraménti caritátis partícipes effécti,
cleméntiam tuam, Dómine, suppliciter implorámus,
ut Christo conformémur in terris,
et eius glóriæ consórtes fíeri mereámur in cælis.
Qui vivit et regnat in sácula sæculórum. **R̄.** Amen.

Die 31 ianuarii

S. Ioannis Bosco, presbyteri

ORATIO COLLECTA

Deus, qui beátum Ioánnem presbýterum
adulescéntium patrem et magístrum excitásti,
concéde, quæsumus, ut, eódem caritátis igne succénsi,
ánimas quærere tibíque soli servíre valeámus.
Per Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum,
qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus,
per ómnia sæcula sæculórum. **R̄.** Amen.

Communia

Pro educatoribus

ANT. AD INTROITUM

Sinite párvulos veníre ad me, et ne prohibuéritis eos:
tálium est enim regnum Dei, dicit Dóminus.

Vel:

Qui fécerit et docúerit mandáta Dómini,
hic magnus vocábitur in regno cælórum, dicit Dóminus.

ORATIO COLLECTA

Deus, qui in Ecclésia tua beátum **N.** suscitásti
ut próximis viam salútis monstráret,
da nobis, eius exémplo, Christum magístrum ita sequi,
ut ad te cum frátribus nostris perveníre valeámus.
Per Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum,
qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti, Deus,
per ómnia sáecula sáeculórum. **℟.** Amen.

ORATIO SUPER OBLATA

Accépta tibi sit, quáesumus, Dómine, sacrátæ plebis oblátio
pro beáti commemoratióne et præsta,
ut, ex huius participatióne mystérii,
exémpla tuæ caritátis referámus.
Per Christum, Dóminum nostrum. **℟.** Amen.

ANT. AD COMMUNIONEM

Nisi convérsi fuéritis et efficiámini sicut párvuli,
non intrábitis in regnum cælórum, dicit Dóminus.

Vel:

Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

ORATIO POST COMMUNIONEM

Tríbuat nobis, omnípotens Deus, reféctio sancta subsidiúm, ut,
exémplo beáti **N.**,
et fraternitátis caritátem et lumen veritátis
in corde exhibeámus et ópere.
Per Christum, Dóminum nostrum. **R.** Amen.

